

Den nato, byl to úterek, si pan Půlpivo koupil pár nových utěrek. Vlastně nic zvláštního.

Ve středu byl týden přesně uprostřed. Ani to nebylo panu Půlpivovi divné.

Teprve ve čtvrtek pan Půlpivo zpozorněl. V pekárně si chtěl koupit půl chleba, ale zbyla tam na něj už jen poslední čtvrtka.

Přišel pátek. A to se podívejme: z chleba zůstala jenom patka. Bylo to proto, že pan Půlpivo dostal z práce volno, tak byl doma a jedl chleba.

Volno dostal proto, že jeho šéf měl hrozný strach ze zlodějů. Každý večer schovával klíč od kanceláře někam jinam. Ve čtvrtek si vymyslel obzvlášť rafinovanou skrýš. Zabalil klíč do kapesníku, kapesník strčil do své boty, tu dal do skříně s oblečením, přiklopil botu kloboukem a skříň zamkl. Klíč od skříně uložil do krabice od doutníků, přendal ji do šuplíku psacího stolu a ten taky zamkl. Potom schoval i klíč od šuplíku.

V pátek ráno sice naprosto přesně věděl, kam dal klíč od kanceláře, ale kam ukryl klíč od šuplíku, na to si při nejlepší vůli nemohl vzpomenout. Tudíž nemohl otevřít šuplík, aby vyndal klíč od skříně, který potřeboval, aby se dostal ke klíči od kanceláře. Co jiného mu zbývalo? Musel pana Půlpiva poslat domů a přemýšlet. Tak dlouho, dokud si nevzpomněl, kam ten klíč schoval.